

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
לעילוי נשמות
אילן שלמה בן עזיזה
מעמודי החסד של שובה ישראל פריז
שנפטר לבית עולמו אתמול
ת.נ.צ.ב.ה

ג' שנים ש"ב:
יד כסלו

ספר הזוהר

ריד לשנה אחת:
טו שבט

זה היא בדרך נסתר. ובטובו, ולא
מטובו. ובטובו, זה הימין (מינו)
העליון, ומטובו זו דרגה אחרת
שבאה מצד הימין, והיא דרגה
למטה ממנו, משום שבאותו
הטוב נבנה העולם ובו גזון.

למה נקרא טוב ולמה נקרא
חסד? הטוב הוא פשוט כלל הכל
בתוכו ולא מתפשט לרדת למטה.
חסד - כשיורד למטה ועושה טוב
בכל הבירות, בצדיקים
וברשעים, ולא חושש, ואף על
גב שדרגה אחת היא. מנין לנו?
שכתוב (תהלים ס) אף טוב וחסד
ירדפוני. אם טוב, למה חסד?
ואם חסד, למה טוב, שהרי באחד
מספיק? אלא טוב פולל הכל
בתוכו, ולא התפשט למטה. חסד
יורד ומתפשט למטה וזן לכל
הצדיקים והרשעים כאחד.

וכאן, כיון שאמר ובטובו חיינו,
חזר ואמר, הזן את העולם כלו
בטובו בחסד, זהו שכתוב (תהלים
קלו) נותן לחם לכל בשר פי לעולם
חסדו. ועל זה הזן את הכל,
לצדיקים ולרשעים, לכל. זה
נקרא ברפת ימין. השמאל אינו
בברפת המזון, ולכן שמאל לא
תסיע לימין.

שבין שברך ברכה, ימין (הימין),
צריך לדבק את ארץ החיים
בימין, להזון משם ולפרנס ולתת
מזון לכל, ולכן השניה ברפת
הארץ, וצריך להזכיר בה ברית
ותורה: ועל בריתך שחתמת
בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו.
להראות שמאותו טוב גזון ברית
ותורה, שהוא התקון של הטוב
הזה.

מכאן למדנו שנשים פטורות
מברפת המזון לצאת ידי חובה,
שהרי אין בהן תורה וברית.
ולחנם על הארץ ועל המזון, זה
שדבקות כאחד בחסד. על הארץ

לגבי עתיקא דעתיקין, ועל דא איהי בארץ
סתים. ובטובו, ולא מטובו, ובטובו: דא
ימינא (ד"א זינה) עלאה. ומטובו: דא דרגא
אחרא, דאתי מסטרא דימינא, ואיהו דרגא
לתתא מניה, בגין דבההוא טוב אתפני עלמא,
וביה אתנן.

אמאי אקרי טוב ואמאי אקרי חסד. טוב
איהו, כד כליל פלא בגויה, ולא
אתפשט לנחתא לתתא. חסד כד נחתא לתתא.
ועביד טיבו בכל בריין, בצדיקי וברשיעי ולא
חייש, ואף על גב דדרגא חד הוא. מנלן
דכתיב, (תהלים כג) אף טוב וחסד ירדפוני, אי טוב
למה חסד, ואי חסד למה טוב, דהא בחד
סגיא אלא טוב כליל פלא בגויה, ולא
אתפשט לתתא. חסד נחית ואתפשט לתתא,
וזן פלא צדיקי ורשיעי כחדא.

והכא כיון דאמר ובטובו חיינו, הדר ואמר
הזן את העולם כלו בטובו בחסד, הדא
הוא דכתיב, (תהלים קלו) נותן לחם לכל בשר פי
לעולם חסדו. ועל דא הזן את הכל, לצדיקי
ולרשיעי לכלא. דא אקרי ברפת ימין. שמאל
לאו איהו בברפת מזונא. ובגין כד שמאלא
לא תסיע לימינא.

דכיון דבריה ברכה. ימין (י"א תימן), אצטריך
לדבק ארץ החיים בימין, לאתזנא
מתמן, ולפרנסא ולמיהב מזונא לכלא, ועל
דא תנינא ברפת הארץ, ואצטריך לאדכרא
בה ברית ותורה, על בריתך שחתמת בבשרנו,
ועל תורתך שלמדנו, לאחזאה דמההוא טוב
אתנן ברית ותורה, דאיהו תקונא דהאי טוב.
מכאן אוליפנא, דנשים פטורות מברפת
מזונא לאפקא ידי חובה, דהא לית
בהו תורה וברית. ולחתום על הארץ ועל

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
לעילוי נשמת
אילן שלמה בן עזיזה
מעמודי החסד של שובה ישראל פריז
שנפטר לבית עולמו אתמול
ת.נ.צ.ב.ה.

לשנה אחת:
טז שבט

תרומה - קס"ח ע"ב

ג' שנים-ש"ב:
יד כסלו

- זוהי ארץ החיים. ועל המזון
- זהו חסד. הרי כלולים זה בזה
בדבקות אחת.

התפשטות הטוב היא הודאה
שנקראת חס"ד, ועל זה הוא
אומר נודה לך על כף ועל כף
נסים ואותות שנעשו מצד
הטוב. ואם תאמר, והרי כתוב
נעמות בימיך נצח, זהו מצד
הימין - לא כף, אלא כל אחד
ואחד מראה על אותו מקום
שיצא ממנו.

ואם תאמר, נצח הימין - הרי
כתוב נעמות, וכתוב (שמואל ב-בג)
ונעים זמרות ישראל, (בימיך נצח)
וזה שמאל, וכל שמאל נכלל
בסוד הימין. אבל הודאה, מודה
על הימין, להראות שהרי ממנו
יצא, וזו התפשטות הטוב
שהתפשט בארץ החיים.

מה הטעם אין כאן שמאל?
משום שאין לו חלק לצד האחר
במזונם של ישראל. ואם
מתעורר שמאל, יתעורר עמו
הצד האחר, והרי הוא מכר
בכורתו וחלקו ליצקב אבינו.
והרינו נותנים לו חלקו לאותו
מקטרג בזהמה של מים
אחרונים, ואם אין זהמה, הרי
חלקו באותו מאכל שקרבו בו
ימים.

ולכן אין לו חלק עמנו. והואיל
ואין לו חלק עמנו, שהרי נטל
חלקו, אין לנו להעיר השמאל
כלל, שלא יתעורר המקטרג
לטל שני חלקים, אחד למטה
ואחד למעלה, כמו בכור. שהרי
מכר את בכורתו ליצקב אבינו
- חלקו למטה, ואין לו למעלה
כלום. ישראל נוטלים למעלה,
ועשו נוטל למטה, ועל זה לא
יקרב השמאל כלל בכרפת
המזון.

המזון, הא דדבקותא כחדא בחסד, על הארץ
דא איהי ארץ החיים. ועל המזון דא איהו
חסד, הא כלילו דא כדא בדבקותא חדא.

אתפשטותא דטוב איהו הודאה דאקרי
חס"ד, ועל דא איהו אומר,
נודה לך, על כף ועל כף נסין ואתעבידי
מסטרא דטוב. ואי תימא והא פתיב (תהלים טז)
נעמות בימיך, נצח, הא איהו מסטרא דימין.
לאו הכי, אלא כל חד וחד אחזי על ההוא אתר
דנפיק מניה.

ואי תימא נצח הימין, הא כתיב נעמות, וכתיב
(שמואל ב בג) ונעים זמירות ישראל, (ר"א בימיך נצח)
ודא שמאלא. (דף קס"ח ע"ב) וכל שמאלא אתכליל
פרזא דימינא. אבל הודאה אודי על ימינא,
לאחזאה דהא מניה נפקא, ודא פשיטו דטוב,
דאתפשט בארץ החיים.

מאי טעמא לית הכא שמאלא, בגין דלית
חולקא לסטרא אחרא במזונא דישראל.
ואי אתער שמאלא, סטרא אחרא יתער עמיה,
והא איהו זבין בכרותיה וחולקיה ליצקב
אבונא. והא אנן יהיבנא ליה חולקיה, לההוא
מקטרגא בזוהמא דמיין בתראין, ואי לית
זוהמא, הא חולקא דההוא מיכלא, דקריבו
ביה ידין.

וער דא לית ליה חולקא בהדן. והואיל ולית
ליה חולקא בהדן, דהא נטל חולקיה, לית
לן לאתערא שמאלא כלל. דלא יתער מקטרגא
ויטול תריין חולקין, חד לתתא, וחד לעילא,
פבכור. דהא זבין בכרותיה ליצקב אבונא.
חולקיה איהו לתתא, ולית ליה לעילא פלום.
ישראל נטלי לעילא, ועשו נטיל לתתא, ועל
דא לא יתקרב שמאלא כלל, בכרפת מזונא.

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
לעילוי נשמות
אילן שלמה בן עזיזה
מעמודי החסד של שובה ישראל פריז
שנפטר לבית עולמו אתמול
ת.נ.צ.ב.ה

ג' שנים ש"ב:
טו כסלו

ספר הזוהר

רמז לשנה אחת:
טז שבט

בִּיּוֹן שְׁמֵתְבָרְכָא הָאֵי אֶרֶץ הַחַיִּים מִסְטָרָא
דִּימִינָא, וּמְקַבֵּל מְזוּנָא, כְּדִין בְּעֵינָן רַחֲמִין
עַל כָּלָא. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְגו'. דְּהָא מַהֲהוּא מְזוּנָא וְסְפוּקָא
דְּאֶרֶץ הַחַיִּים, נִזְכִּי בָּהּ אֲנִי וְבִי מְקַדְּשָׁא. דִּיתְבְּנִי
בִּי מְקַדְּשָׁא לְתַתָּא בְּאֵינֹן רַחֲמִים.

וּבְשִׁבְתָּ דְלָא אֲשַׁתְּכַח דִּינָא, לְמַהְוֵי נִצְחָה וְהוּד
כָּלֵל חֲסָדִים, אֹמֵר רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ, וְהַחֲלִיצֵנוּ
לְמַהְוֵי תְרוּיָהּ, (ישעיה נה) חֲסָדֵי דְוָד הַנְּאֻמָּנִים,
וְעַל דָּא אַל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן וְכו', דְּהָא רְצָה
וּמוֹדִים, אֵינֹן חֲסָדֵי דְוָד, וְשִׁים שְׁלוֹם
דְּקָאֲמָרְן בְּצִלוֹתָא, בְּכַרְפַּת עוֹשָׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.
הַטּוֹב וְהַמְטִיב, דְּכָלָא אֲתֵי מִסְטָרָא דִּימִינָא,
וְלָא מִסְטָר שְׁמָאֵלָא כְּלוּם. מָאן דְּמִבְרַךְ

בְּרַפְתָּ מְזוּנָא, אִיהוּ נְטִיל בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא
מְפֻלְהוּ, וְאֲתַבְּרַךְ בְּכָלֵל בְּרַפְתָּ מְזוּנָא, וְעַל דָּא
אֵית לִיה אַרְכָּא דְחַיִּין. מָאן דְּנְטִיל כּוּס שֶׁל
בְּרַכָּה, וְקָא מְבָרַךְ עַלְיָהּ, כְּתִיב (תהלים קטז) כּוּס
יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא. מָאן יִשׁוּעוֹת דָּא יְמִינָא, דְּאִיהוּ
מוֹשִׁיעַ מִכָּל מְקַטְרָגִין דְּעֵלְמָא, דְּכְתִיב (נ"א
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ) וְתוֹשַׁע לוֹ יְמִינוֹ, וְכְתִיב (תהלים ס)
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי.

אֲדַהְבֵי הוּה נְהִיר יְמָמָא, קָמוּ כְּלָהוּ וּנְשַׁקוּהוּ.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי הַלּוּלָא אִיהוּ
יוֹמָא דָּא, וְלָא נִיפּוּק מַהְכָּא, עַד דִּיתְעַבִּיד
הַלּוּלָא בְּכָל אַנְשֵׁי מְתָא, דָּא הוּא הַלּוּלָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיה. נְטִלוּ לָהּ
לְאַנְתְּתִיָּהּ, וּבְרִיכוּ לָהּ בְּכַמְּה בְּרַכָּאן, עַבְדוּ
דְּאַבוּהָ יִתְקַן בֵּיתָא אַחְרָא לְחַדוּהָ, כְּנִישׁוּ כָּל
אַנְשֵׁי מְתָא לְהֵיכָל חֲדוּתָא, וְקָרְאוּ לָהּ כְּלָהּ.
וְחַדוּ עִמָּהוֹן כָּל הַהוּא יוֹמָא, וְאִיהוּ חַדֵּי
עִמָּהוֹן בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא.

בִּיּוֹן שְׁמֵתְבָרְכָא הָאֵי אֶרֶץ הַחַיִּים מִסְטָרָא
דִּימִינָא, וּמְקַבֵּל מְזוּנָא, כְּדִין בְּעֵינָן רַחֲמִין
עַל כָּלָא. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְגו'. דְּהָא מַהֲהוּא מְזוּנָא וְסְפוּקָא
דְּאֶרֶץ הַחַיִּים, נִזְכִּי בָּהּ אֲנִי וְבִי מְקַדְּשָׁא. דִּיתְבְּנִי
בִּי מְקַדְּשָׁא לְתַתָּא בְּאֵינֹן רַחֲמִים.

וּבְשִׁבְתָּ דְלָא אֲשַׁתְּכַח דִּינָא, לְמַהְוֵי נִצְחָה וְהוּד
כָּלֵל חֲסָדִים, אֹמֵר רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ, וְהַחֲלִיצֵנוּ
לְמַהְוֵי תְרוּיָהּ, (ישעיה נה) חֲסָדֵי דְוָד הַנְּאֻמָּנִים,
וְעַל דָּא אַל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן וְכו', דְּהָא רְצָה
וּמוֹדִים, אֵינֹן חֲסָדֵי דְוָד, וְשִׁים שְׁלוֹם
דְּקָאֲמָרְן בְּצִלוֹתָא, בְּכַרְפַּת עוֹשָׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

הַטּוֹב וְהַמְטִיב, דְּכָלָא אֲתֵי מִסְטָרָא דִּימִינָא,
וְלָא מִסְטָר שְׁמָאֵלָא כְּלוּם. מָאן דְּמִבְרַךְ
בְּרַפְתָּ מְזוּנָא, אִיהוּ נְטִיל בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא
מְפֻלְהוּ, וְאֲתַבְּרַךְ בְּכָלֵל בְּרַפְתָּ מְזוּנָא, וְעַל דָּא
אֵית לִיה אַרְכָּא דְחַיִּין. מָאן דְּנְטִיל כּוּס שֶׁל
בְּרַכָּה, וְקָא מְבָרַךְ עַלְיָהּ, כְּתִיב (תהלים קטז) כּוּס
יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא. מָאן יִשׁוּעוֹת דָּא יְמִינָא, דְּאִיהוּ
מוֹשִׁיעַ מִכָּל מְקַטְרָגִין דְּעֵלְמָא, דְּכְתִיב (נ"א
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ) וְתוֹשַׁע לוֹ יְמִינוֹ, וְכְתִיב (תהלים ס)
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי.

אֲדַהְבֵי הוּה נְהִיר יְמָמָא, קָמוּ כְּלָהוּ וּנְשַׁקוּהוּ.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי הַלּוּלָא אִיהוּ
יוֹמָא דָּא, וְלָא נִיפּוּק מַהְכָּא, עַד דִּיתְעַבִּיד
הַלּוּלָא בְּכָל אַנְשֵׁי מְתָא, דָּא הוּא הַלּוּלָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיה. נְטִלוּ לָהּ
לְאַנְתְּתִיָּהּ, וּבְרִיכוּ לָהּ בְּכַמְּה בְּרַכָּאן, עַבְדוּ
דְּאַבוּהָ יִתְקַן בֵּיתָא אַחְרָא לְחַדוּהָ, כְּנִישׁוּ כָּל
אַנְשֵׁי מְתָא לְהֵיכָל חֲדוּתָא, וְקָרְאוּ לָהּ כְּלָהּ.
וְחַדוּ עִמָּהוֹן כָּל הַהוּא יוֹמָא, וְאִיהוּ חַדֵּי
עִמָּהוֹן בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא.

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
לעילוי נשמות
אילן שלמה בן עזיזה
מעמודי החסד של שובה ישראל פריז
שנפטר לבית עולמו אתמול
ת.נ.צ.ב.ה

לשנה אחת:
טו שבט

תרומה - קס"ט ע"א

ג' שנים-ש"ב:
טו כסלו

פְּתַח הוּא עַל הַשְּׁלֶחַן וְאָמַר,
וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי
שָׁטִים עֲמֻדִים. כְּתוּב כָּאֵן עֲמֻדִים,
וְכְתוּב שֵׁם (ישעיהו) שְׂרָפִים עֲמֻדִים.
מֵה לְהֵלֵן שְׂרָפִים, אִף כָּאֵן גַּם
שְׂרָפִים. אֱלוֹ הַקְּרָשִׁים עֲמֻדִים
בְּתַקּוּנֵי כֹלָה וְסוּבְכִים סְבִיב
הַחֲפָה, לְהַשְׁרוֹת בְּאוֹתָהּ חֲפָה
רוּחַ עֲלִיּוֹנָה (סוד עֲלִיּוֹן). כְּמוֹ כֵן
הַכֹּלָה לְמִטָּה צְרִיף לְתַקֵּן חֲפָה
לְכַסּוֹתָהּ בְּתַקּוּנֵי יָפִי לְכַבּוֹד כֹּלָה
אֲחֵרֶת שְׂבָאָה לְשֵׁרוֹת שֵׁם
בְּשִׁמְחָה לְכֹלָה הַתַּחְתּוֹנָה.

וּמִשּׁוֹם כְּבוֹד אוֹתָהּ הַכֹּלָה
הָעֲלִיּוֹנָה צְרִיף לְעֲשׂוֹת כְּסוּי שֶׁל
יָפִי בְּכֹל תַּקּוּנֵי יָפִי, לְזַמֵּן אֶת
הַכֹּלָה הָעֲלִיּוֹנָה לְאוֹתָהּ שִׁמְחָה.
כְּמוֹ זֶה בְּכֹל מִלָּה שֶׁל הַבְּרִית
לְמִטָּה צְרִיף לְתַקֵּן כְּסֵא אַחֵר בִּיָּפִי
לְבַעַל הַקְּנָאָה שֶׁל אוֹת הַבְּרִית
שְׂבָא לְשֵׁם. אִף כָּאֵן בְּכֹל חֲפָה
צְרִיף תַּקּוּנֵי יָפִי לְכַסּוֹת אֶת הַחֲפָה
לְכַבּוֹד הַכֹּלָה סֵתֵם.

שְׁהָרִי זוֹ כְּמוֹ שֶׁזוֹ עֲמֻדָתָהּ. זוֹ עוֹלָה
בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת, וְזוֹ עוֹלָה בְּשִׁבְעַת
בְּרָכוֹת. וּכְשֶׁעוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת,
אֲזַי נִקְרָאת כֹּלָה. וְלִכְּזֶה אֲסוּר
לְשַׁמֵּשׁ בָּהּ עַד שֶׁנִּכְלָלָת בְּאוֹתָן
שִׁבְעַת בְּרָכוֹת כְּמוֹ שֶׁלְּמַעַלָּה.

אוֹתָן שִׁבְעַת בְּרָכוֹת יוֹרֶשֶׁת הַכֹּלָה
מִרוּחַ (מסוד) עֲלִיּוֹנָה, מְקוֹם שֶׁכָּל
הַבְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת מִשָּׁם. שֵׁשׁ
בְּרָכוֹת הֵן שֶׁהַכֹּלָה מַתְּבַרְכֶת מֵהֵן,
וְאַתָּה אֲמַרְתָּ שֶׁהֵן שִׁבְעַת? אֵלֵּא
הַשְּׂבִיעִית הִיא שֶׁמְקַיֶּמֶת אֶת כָּלָן.
רַב הַבְּרָכוֹת עַל הַיֵּינן לָמָּה? אֵלֵּא
שֶׁהוּא הַצַּד שֶׁמְשַׁמֵּחַ אֶת הַכֹּל עַל
אוֹתוֹ יֵינן שֶׁמְשַׁמֵּר בְּעִנְיָו תָּמִיד.
וּמִשּׁוֹם כִּי הַבְּרָכָה הִרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל
אוֹתָן הַשְּׂבִיעַת הִיא סוּד שֶׁל הַיֵּינן,
יֵינן עוֹשֶׂה פְּרִי (שִׁמְחָה) בֵּין לְמַעַלָּה
בֵּין לְמִטָּה. גִּפְזָן נוֹטְלָת הַכֹּל,

פְּרִי (ס"א חידו) בֵּין לְעִילָא בֵּין

פְּתַח אִיהוּ עַל פְּתוּרָא וְאָמַר, (שמות כו) וְעָשִׂיתָ אֶת
הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שָׁטִים עֲמֻדִים.
כְּתִיב הֵכָא עֲמֻדִים. וְכְתִיב הֵתָם (ישעיהו ו) שְׂרָפִים
עֲמֻדִים. מֵה לְהֵלֵן שְׂרָפִים, אוֹף הֵכָא נָמִי
שְׂרָפִים. אֵלֵינן קְרָשִׁים קִיּוּמָן בְּתַקּוּנֵי דְכֹלָה,
וְסִתְרָן סִתְרָא דְחוּפָה, לְמִשְׁרֵי בְּהִיא חוּפָה
רוּחַ עֲלָאָה, (נ"א רוא עלאה) כְּגוּוֹנָא דָא כֹּלָה לְתַתָּא,
אֲצִטְרִיף לְתַקְנָא חוּפָה לְחוּפָאָה בְּתַקִּינוּ
שְׁפִירו, לִיקְרָא דְכֹלָה אַחְרָא, דְאֲתִיא לְמִשְׁרֵי
תַּמָּן בְּחֻדְוָה, לְכֹלָה תַּתָּאָה.

וּבְגִין יִקְרָא דְהִיא כֹּלָה עֲלָאָה, אֲצִטְרִיף
לְמַעַבְד חוּפָאָה דְשְׁפִירו, בְּכֹל תַּקּוּנֵי
דְשְׁפִירו, לְזַמְנָא לְכֹלָה עֲלָאָה, לְהִיא חֻדְוָה.
כְּגוּוֹנָא דָא בְּכֹל גְּזִירוֹ דְבְּרִית לְתַתָּא, אֲצִטְרִיף
לְאֲתַקְנָא כְּסֵא אַחְרָא בְּשְׁפִירו, לְמֵאֲרֵי קְנָאָה
דְבְּרִית קִיּוּמָא דְאֲתִי תַּמָּן. אוֹף הֵכָא בְּכֹל
חוּפָה, אֲצִטְרִיף תַּקּוּנֵי שְׁפִירו, לְחוּפָאָה
לְחוּפָה לִיקְרָא דְכֹלָה סֵתֵם.

דְהָא דָא, כְּגוּוֹנָא דְדָא קִיּוּמָא. דָא סְלֵקָא
בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן, וְדָא סְלֵקָא בְּשִׁבְעַת
בְּרָכָאן. וְכַד סְלֵקָא בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן כְּדִין אֲקָרִי
כֹּלָה. וְעַל דָּא אֲסִיר לְשַׁמֵּשׂא בָּהּ עַד
דְאֲתַפְלִילָת בְּאֵינוּן שִׁבְעַת בְּרָכָאן, כְּגוּוֹנָא
עֲלָאָה.

אֵינוּן שִׁבְעַת בְּרָכָאן, יִרְתָּא כֹּלָה, מְרוּחָא (נ"א מרוא)
עֲלָאָה, (דף קס"ט ע"ב) אַתְרָ דְכֹל בְּרָכָאן נִגְדִין
מִתַּמָּן. שִׁית בְּרָכָאן אֵינוּן דְכֹלָה אַתְּבַרְכָּא
מִנֵּיהּ, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ דְאֵינוּן שִׁבְעַת. אֵלֵּא
שְׂבִיעֵאָה אִיהוּ דְקָא מְקַיֶּיִם כֹּלָא.

רוּבָא דְבְּרָכָאן עַל הַיֵּינן אֲמַאי. אֵלֵּא דְאִיהוּ
סְטָרָא דְחֵדִי לְכֹלָא, עַל הַהוּא יֵינן
דְאֲתַנְטִיר בְּעִנְבוּי תְּדִיר. וּבְגִין כִּי בְּרָכָה
קְדָמָאָה דְאֵינוּן שִׁבְעַת, אִיהוּ רְזָא דְיֵינן, יֵינן עֲבִיד